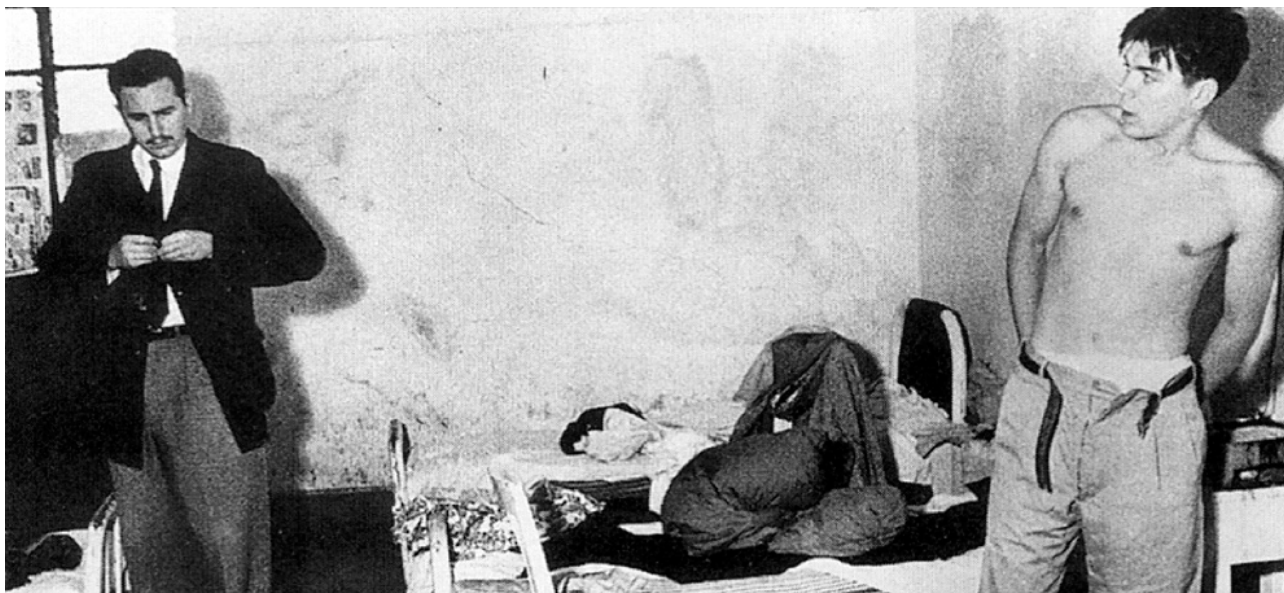

Liten tillfällig bildkrönika över stort liv

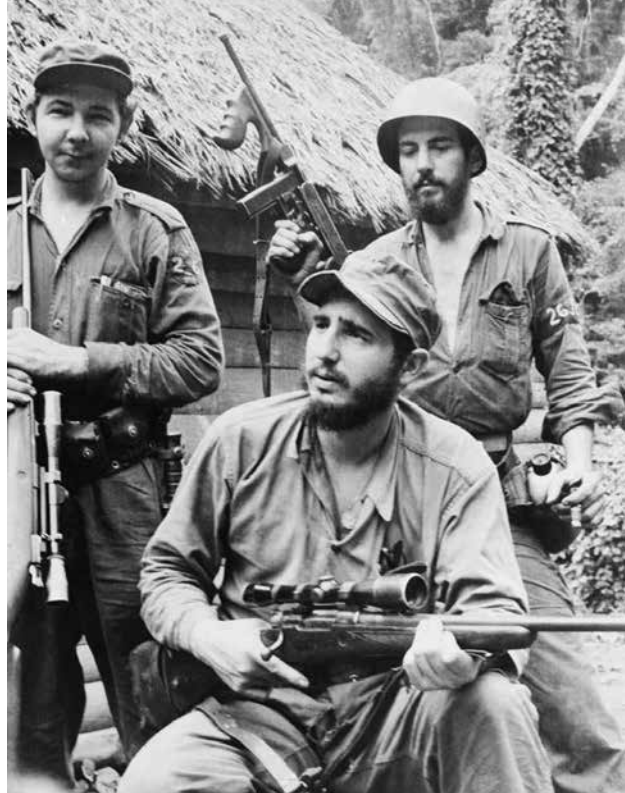
Eva Björklund

1956 i Mexiko, Che har just gått med i Fidels trupp, inkvarterade i ett billigt hotell.

Fidel i Sierra Maestra med Camilo Cienfuegos och en bok.

1956-58 i Sierra Maestra med Celia Sánchez, Vilma Espín, Raúl Castro, Che Guevara och alla gerillasoldater.

Efter segerfirandet i Santiago de Cuba den 1 januari kör Fidel och hans trupp genom hela landet, till folkets jubel, och den 7 januari 1959 når de fram till Havanna.

En ny tid dagas för Kuba

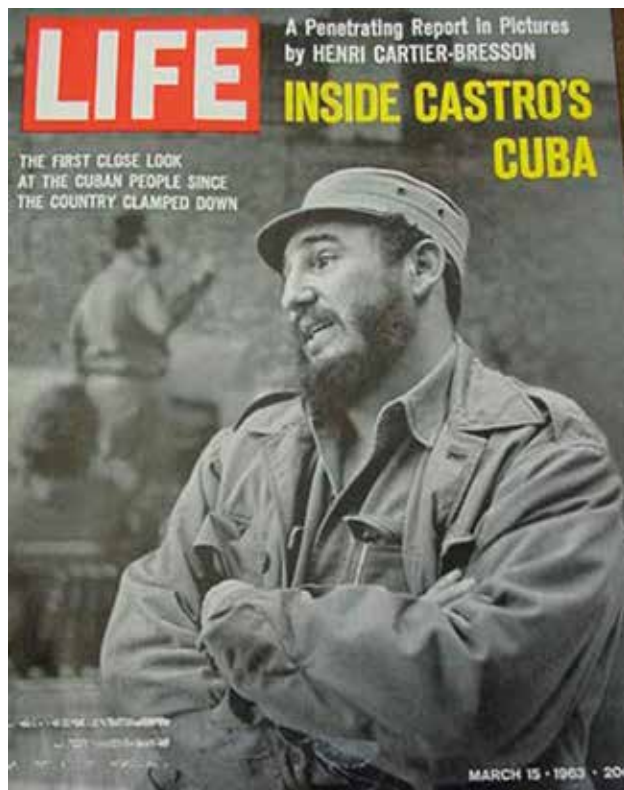

Inbjuden av American Society of Newspaper Editors för lång talarturné i USA i april 1959, hinner Fidel med ett besök på kalas med sonen i hans skola. Och ett kort möte med Nixon

1960 i New York för att som Kubas regeringschef tala i FNs Generalförsamling, tar in på hotel Shelbourne, dyrt och otryggt, flyttar till Hotel Teresa i Harlem, träffar Malcolm X.

Mohawkdelegation överlämnar fredspipa till Fidel och erkänner som folk till folk Kubas revolutionsegering.

1966 samlar Kuba den stora Trikontinentalkonferensen i Havanna, med ledare från Tredje världens befrielserörelser. De bildar OSPAAAL, Solidaritetsorganisationen med folken i Asien, Afrika och Latinamerika som sedan dess ger ut tidskriften Tricontental. Dit skickar Che Guevara från Bolivia sin uppmaning: Skapa två, tre, många Vietnam. Bilden visar Fidel med Amílcar Cabral från Guinea Bissau, som deltog i Trikontinentalkonferen, liksom Algeriets Ben Bella

På fotot Fidel, Ben Bella och Che innan han begav sig till Afrika. Och nedan Fidel i sockerskörden den avgörande ansträngningens år 1968

Det var också på FNs Generalförsamling 1960 i New York som Fidel och Nikita Chrusjtjov möttes. Då hade Sovjetunionens stöd till Kubas överlevnad precis inletts.

1961 kom USAs invasionförsök i Grisbukten, som besegrades på 72 timmar. Fotot med Fidel som hoppar ner från stridsvagnen blev legendariskt

På Revolutionstorget i Havanna:
Vi har gjort en revolution som är mycket större än vi själva.
I Vietnam 1973, får medalj av Nordvietnams överbefälhavare
general Vo Nguyen Giap.
I Santiago de Chile med Salvador Allende 1971 och med
Olof Palme i Havanna 1975, då Sveriges socialdemokrater
ännu förstod nödvändigheten av Tredje världens befrielse
från imperialistiskt förtryck.

Redan från starten var det självklart för Mödrarna på Plaza de Mayo och grundaren Hebe de Bonafini att solidarisera sig med Kuba och Fidel, och vice versa. De besökte Kuba och när Fidel var i Buenos Aires besökte han dem. När Hebes dotter blev brutalt misshandlad i hemmet var det Fidel själv som erbjöd vård i Kuba.

Fidel Castro och Gabriel García Márquez var vänner i femtio år, fram till "Gabos" död, en historisk vänskap mellan två av Latinamerikas mest framstående personligheter, en vänskap lika gammal som den kubanska revolutionen: Femtio år av gemenskap.

Nicaraguas befrielsefront, FSLN, och ledaren Daniel Ortega stod Kuba och Fidel mycket nära, och förblev så till dags dato. På fotot har Daniel just blivit begåvad en medalj.

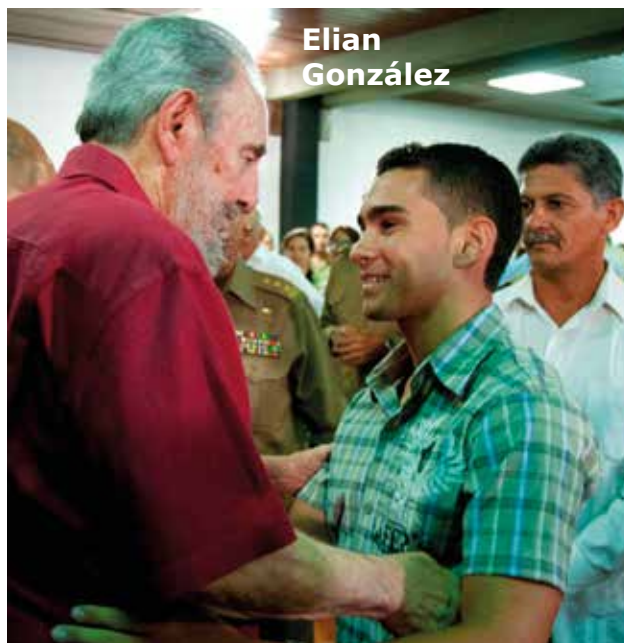
2012 tog Fidel emot och uppmuntrade Camila Vallejo och Karol Cariola, ledare för studentprotesterna i Chile.

Sverige och Kuba stod först i tur för besök av Nelson Mandela. Med Fidel var han redan god vän, de träffades flera gånger.

De 5 kubanerna

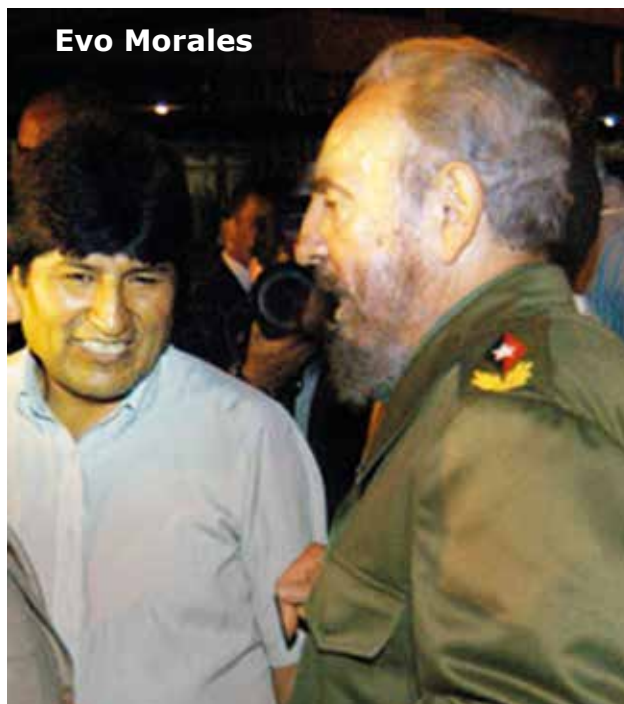
Elian González

Hugo Chávez

Rafael Correa

Evo Morales

2000-talet kom med kamp och segrar. Solidaritetsrörelsen deltog i kampen och kunde fira med Kuba när Elian González släpptes från Miami och fick återförenas med sin pappa i Kuba, och när De5 kubanska politiska fångarna i USA frigavs och fick resa hem.

Och med Hugo Chávez och den Bolivarianska revolutionen i Venezuela, med Evo Morales och segrande ursprungsfolk i Bolivia, och med Rafael Correa och Medborgarrevolutionen i Ecuador.

Och när Kuba och Venezuela grundade ALBA, det Bolivarianska Alternativet för Vårt Amerika, och när Bolivia och Ecuador anslöt sig.

Och när folken drev på i Latinamerika och Karibien att skapa sin egen organisation, CELAC, de Latinamerikanska och Karibiska Staternas Samfund som i sin tur bidrog till att USAs president tvingades erkänna Kuba.

Nu slår USA tillbaka med all sin ekonomiska och mediemakt. Kampen fortsätter, med Ches ord:

Hasta la Victoria Siempre